

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare, 114 och 115 § i lagen om pension för lantbruksföretagare samt 1 § i lagen om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare**

**PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL**

I propositionen föreslås en ändring av de i 15 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare föreskrivna procentuella andelar med vilka de olika finansieringsparterna deltar i täckandet av totalkostnaderna för systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. De gällande procentuella andelarna bygger på en utredning från år 2003 då fördelningen av finansieringsandelarna senast utreddes. Eftersom ändringar i de förmåner som inverkar på fastställandet av finansieringsandelarna sannolikt också ändrar förhållandet mellan grund- och tilläggs-skyddet samt de olika finansieringsparternas andelar har finansieringsandelarna justerats med ett antal års mellanrum.

Om man beaktar statens andel i finansieringen av tilläggs-skyddet och statens andel genom Folkpensionsanstaltens och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts finansiering, minskar de föreslagna ändringarna statens utgifter med ca 0,3 miljoner euro år 2010.

I propositionen föreslås dessutom en förlängning av det uppdrag att ha hand om genomförandet av arbetsplatsbesöken i samband med företagshälsovården för lantbruksföretagare som i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare har ålagts lantbruksföretagarnas pensionsanstalt åren 2007—2009. Enligt de nuvarande temporära bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare kan lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kontakta

producenten av företagshälsovårdstjänster och på basis av ett uppdrag som producenten av företagshälsovårdstjänster ger se till att arbetsplatsbesöket i fråga blir gjort om det har gått mer än fyra år sedan företagshälsovården senast avlade arbetsplatsbesök.

I lagen om pension för lantbruksföretagare föreslås en hänvisning till det uppdrag i anslutning till företagshälsovården som föreskrivs i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Dessutom föreslås att Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts uppgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare breddas så att pensionsanstalten har som uppgift att utöver främjandet av att företagshälsovården genomförs effektivt också ge förslag till hur verksamheten bör utvecklas.

Kostnaderna för det arbetsplatsbesök som en sakkunnig inom lantbruket gör ersätts enligt samma principer som i fråga om de arbetsplatsbesök som producenten av företags-hälsovårdstjänster annars gör. De kostnader som lagförslaget orsakar Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt finansieras via systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare som en del av de skäliga vårdkostnaderna.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2010 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

## MOTIVERING

### 1. Nuläge

#### *Finansieringen av systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare*

I Finland är socialskyddet för lantbruksföretagare, såsom för andra företagare, inkomstrelaterat. Lantbruksföretagarna har rätt till arbetspensionsskydd och olycksfallsskydd. Detta skydd kompletteras av det grundskydd som Folkpensionsanstalten sörjer för. På grund av särdragen i lantbruksföretagarnas verksamhet har staten delvis tagit ansvar för finansieringen av förmånerna. På så vis har det varit möjligt att säkra en ändamålsenlig utvidgning av pensions- och olycksfallsskyddet till att också omfatta lantbruksföretagare. Enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) finansieras totalkostnaderna för lantbruksföretagarnas obligatoriska olycksfallsförsäkring genom en grundskyddsandel, lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel, statens andel och avkastningen av placeringar. Försäkringspremieandelen och statens andel benämns tilläggsskyddsandel. Med grundskyddsandelen täcks sådana socialförsäkringsförmåner som en lantbruksföretagare har rätt till oberoende av systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare, men som på grund av prioritetsordningen i förmånssystemen betalas via detta system. De övriga kostnaderna för systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare hör till tilläggsskyddet.

Från och med ingången av år 2009 har också stipendiater omfattats av arbetspensionsskyddet enligt lagen om pension för lant-

bruksföretagare (1280/2006) samt den lagstadgade arbetsolycksfallsförsäkringen enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Ordandet av skydd mot olycksfall i arbetet för stipendiater finansieras som en del av olycksfallsförsäkringssystemet för lantbruksföretagare.

I finansieringen av grundskyddsandelen deltar de anstalter som svarar för grundskyddets förmåner, Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, i den mån dessa förmåner varje år går ut till betalning från systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Folkpensionsanstalten betalar de förmåner enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004, SFL) och folkpensionslagen (568/2007, FPL) som återstår i systemet och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt betalar de återstående arbetspensionsförmånerna enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006, LFöPL).

I 15 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare anges direkt de procentuella andelar med vilka de olika finansieringsparterna deltar i täckandet av totalkostnaderna för systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. I statens och de försäkrades procentuella andelar som skrivits in i lagen har man beaktat att staten inte deltar i kostnaderna för tilläggsskyddet i den frivilliga försäkringen enligt 21 § 5 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. De procentuella andelar som skrivits in i den gällande lagen bygger på en utredning om fördelningen av finansieringsandelar som gjordes år 2003. I tabellen nedan anges kostnadsandelarna enligt den gällande lagen.

|                                    | Andel av totalkostnaderna % |
|------------------------------------|-----------------------------|
| <b>Grundskyddet</b>                |                             |
| Sjukvård enligt SFL                | 6,8                         |
| Dagpenningar enligt SFL            | 14,3                        |
| Pensionsutgifter enligt FPL        | 8,8                         |
| Familjepensionsutgifter enligt FPL | 0,9                         |
| Pensionsutgifter enligt LFöPL      | 9,6                         |
| Grundskyddet sammanlagt            | 40,4                        |
| <b>Tilläggsskyddet</b>             |                             |
| De försäkrades andel               | 31,8                        |
| Statens andel                      | 27,8                        |
| Tilläggsskyddet sammanlagt         | 59,6                        |

Ändringarna i de förmåner som inverkar på fastställandet av finansieringsandelar ändrar sannolikt förhållandet mellan grund- och tilläggsskyddet i systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare och de olika finansieringsparternas andelar. I den regeringsproposition (RP 67/2003 rd) som rör införandet av de nuvarande finansieringsandelarna i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare konstateras att man därför bör göra en kontrollräkning av finansieringsandelarna om ett antal år.

Denna regeringsproposition utgår från den senaste kontrollräkningen som utfördes år 2009 enligt samma principer som utredningen år 2003. Kalkylen har utförts på basis av de olika förmånerna inom olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare år 2008. Stipendierna har omfattats av olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare först från och med ingången av 2009 och därför har de förmåner som betalats till stipendiater inte ingått i kontrollräkningen. Kostnadsandelarna bestäms via de utbetalda förmånerna och fördelningen av kostnadsandelarna påverkas därför inte av att stipendierna tagits med, eftersom deras förmåner fastställs på samma sätt som lantbruksföretagarnas förmåner. Vissa av förmånerna inom olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare hör enbart till

tilläggsskyddet eftersom förmånerna betalas endast från systemet med olycksfallsförsäkring, såsom menersättning och mentillägg samt övriga tillägg.

#### *Lantbruksföretagarnas företagshälsovård och gårdsbesök*

Gårdsbruk medför risker att drabbas av olyckor och yrkessjukdomar. Lantbruksföretagarna löper större risk att insjukna i arbetsrelaterad sjukdom eller drabbas av olycksfall än den övriga förvärvsarbetande befolkningen i genomsnitt. Årligen råkar lantbruksföretagare ut för cirka 5000 nya olycksfall i arbetet och cirka 350 lantbruksföretagare insjuknar i en yrkessjukdom. De olägenheter som olycksfall och yrkessjukdomar föranleder ersätts från olycksfallsförsäkringen för lantbruket. Olycksfallen och yrkessjukdomarna medför stora hälsorisker och utgör en betydande orsak till invaliditet inom jordbruket.

Företagshälsovård och arbetsplatsutredningar är synnerligen viktiga när det gäller att upprätthålla lantbruksföretagarnas arbetsförmåga samt att förebygga olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar. I takt med att gårdarnas genomsnittliga storlek och arbetsmängd ökar blir det allt viktigare att företagshälsovården för lantbruksföretagare fun-

gerar och är effektiv till innehållet. Med hjälp av företagshälsovården bör det vara möjligt att i tid kunna förebygga olycksfallsrisker i arbetsförhållandena och likaså hindra lantbruksföretagarna från att insjukna i arbetsrelaterade sjukdomar samt ge dem stöd när det gäller att upprätthålla arbetsförmågan och främja hälsan. Det är möjligt att påverka förekomsten av olycksfall och yrkessjukdomar genom information om korrekta arbetsmetoder och arbetsförhållanden samt andra verksamhetsmetoder inom företagshälsovården.

Gårdsbesöken utgör grunden för företagshälsovården för lantbruksföretagare. Under gårdsbesöken görs iakttagelser om lantbruksföretagarens arbete, arbetsförhållandena, hälsoriskerna i arbetet samt om den fysiska och psykiska belastningen i arbetet. Under besöket ifylls en blankett för utredning av arbetsförhållandena och vid behov utförs arbetshygieniska mätningar. Under besöken görs också iakttagelser som berör säkerhet och olycksfallsrisker i arbetet samt granskas förstahjälpsberedskapen och den personliga skyddsutrustningen. Enligt god företagshälsovårdspraxis ska ett gårdsbesök eller en arbetsplatsutredning på lantbruksföretagarens gård göras minst vart fjärde år. Gårdsbesök kan göras också när det inträffar förändringar i lantbruksföretagarens arbetsförhållanden eller hälsotillstånd.

Gårdsbesöket kan utföras antingen som ett besök av en eller flera yrkesutbildade personer inom företagshälsovården, ett besök av en eller flera sakkunniga inom företagshälsovården eller ett gemensamt besök av yrkesutbildade personer inom företagshälsovården och sakkunniga inom företagshälsovården. Yrkesutbildade personer inom företagshälsovården är enligt lagen om företagshälsovård (1383/2001) legitimerade läkare eller hälsovårdare som har den utbildning som behövs för att företagshälsovården ska kunna genomföras. Sakkunniga inom företagshälsovården är personer som har en i statsrådets förordning om principerna för god företagshälsovårdspraxis samt om företagshälsovårdens innehåll, yrkesutbildade personer och sakkunniga och den utbildning som krävs av inom företagshälsovården (1484/2001) definierad utbildning, så som till exempel en för lantbruksbranschen lämplig högskoleexa-

men, och tillräckliga kunskaper om företagshälsovård. En yrkesutbildad person inom företagshälsovården är sakkunnig inom företagshälsovården för lantbruksföretagare. En yrkesutbildad persons sakkunskap krävs bl.a. för att bedöma hälsoriskerna och behovet av hälsoundersökningar, utarbeta förslag till åtgärder, bedöma behovet av personlig skyddsutrustning och bedöma förstahjälpsberedskapen. En sakkunnig inom lantbruket står för sin del till tjänst med kunskap inom den egna branschen som stöd för bedömningen av arbetets betydelse för hälsan och ger företagaren råd i frågor som gäller utvecklandet av arbetsmiljön och arbetsförhållandena samt arbetets organisering. Användningen av sakkunniga företagshälsovården baserar sig alltid på den prövning och bedömning som de yrkesutbildade personerna inom företagshälsovården utför med utgångspunkt i de behov som arbetet och arbetsplatsen ställer.

Det är frivilligt för lantbruksföretagarna att ansluta sig till företagshälsovården för lantbruksföretagare. Med stöd av 17 § 4 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare beviljas en nedsättning på 20 procent på olycksfallsförsäkringspremien till de lantbruksföretagare som har anslutit sig till företagshälsovården. En förutsättning för nedsättning är att man i den försäkrades företag utför gårdsbesök i enlighet med god företagshälsovårdspraxis, vilket innebär med minst fyra års intervall. Syftet med bestämmelsen är att uppmuntra lantbruksföretagarna att ansluta sig till företagshälsovården och främja genomförandet av arbetsplatsbesök. Den försäkrade går dock inte miste om nedsättningen om arbetsplatsbesöket inte görs av orsaker som inte beror på honom eller henne. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt sköter om att systemet med nedsättning av försäkringspremien verkställs och har fått nödvändiga uppgifter för ändamålet av producenterna av företagshälsovårdstjänster.

Vid ingången av 2005 inrättades vid Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ett gårdsbesöksregister för företagshälsovården för lantbruksföretagare i syfte att effektivisera företagshälsovårdsverksamheten. Med hjälp av gårdsbesöksregistret för lantbruksföretagare följer man upp och främjar genomfö-

randet av gårdsbesök bl.a. genom att till företagshälsovårdsenheterna och lantbruksföretagarna skicka påminnelser om gårdsbesök enligt verksamhetsplanen för företagshälsovården i syfte att främja en aktiv kontakt. Företagshälsovårdsenheterna anmäler till registret uppgifter om genomförda gårdsbesök och om följande gårdsbesök som planeras. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har hand om de uppgifter som hänför sig till förändring av gårdsbesöksregistret. Från ingången av 2007 har pensionsanstalten dessutom till uppgift att främja en effektiv verksamhet inom företagshälsovården för lantbruksföretagare. Den företagshälsovårdsenhet med vilken lantbruksföretagaren har ingått avtal om företagshälsovårdstjänster ansvarar dock alltid för genomförandet av gårdsbesök enligt företagshälsovårdsplanen.

Vid utgången av år 2005 hade 41 procent av lantbruksföretagarna anslutit sig till företagshälsovården för lantbruksföretagare. Samma år genomfördes gårdsbesök på cirka 3500 gårdar. Enligt gårdsbesöksregistret i slutet av 2004 hade det gårdsbesök som förutsatts för nedsättning av försäkringspremien enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare inte utförts hos cirka 7000 försäkrade enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. Detta innebar sammanlagt uppskattningsvis ca 5 000 gårdsbruksenheter. Vid utgången av 2006 hade situationen förvärrats ytterligare. Inom utsatt tid hade gårdsbesök då inte utförts på cirka 8000 gårdar. Avsikten med systemet för nedsättning av olycksfallsförsäkringspremien för lantbruksföretagare uppfyllades inte så som väntat på grund av att gårdsbesöken blev ogjorda.

I syfte att underlätta uppfyllandet av målen för systemet för nedsättning av försäkringspremien och företagshälsovården ändrades lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare genom lagen om temporär ändring av 13 och 17 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1415/2006) under åren 2007—2009. Med stöd av lagändringen har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt utgående från uppgifterna från gårdsbesöksregistret kontaktat en producent av företagshälsovårdstjänster i sådana situationer där gårdsbesök, som utgör en förutsättning för nedsättning av försäkringspremien, inte

har utförts inom det angivna villkoret på fyra år.

Innan kontakt tas till en producent av företagshälsovårdstjänster har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt av lantbruksföretagaren utrett ifall uppgifterna i gårdsbesöksregistret är riktiga, och att det inte är på grundval av lantbruksföretagaren som gårdsbesöket inte har genomförts. Om det av verksamhetsplanen för företagshälsovården har framgått att det finns planer på att utföra gårdsbesök inom företagshälsovården inom cirka ett år efter det att situationen uppdagas, har kontakten inte lett till några åtgärder. Om det framgår att den som producerar företagshälsovårdstjänster inte kan utföra gårdsbesök inom en skälig tidsperiod, har enbart sakkunniga inom lantbruket genomfört gårdsbesöket om producenten av företagshälsovårdstjänster har ansett att det är ändamålsenligt. Den som producerar företagshälsovårdstjänster har härvid gett Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt i uppdrag att sörja för det praktiska genomförandet av gårdsbesöket, dvs. bett Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt att sköta om att gårdsbesök utförs av sakkunniga inom lantbruket. Efter att ha fått uppdraget har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt på basis av de avtal den ingått med tjänsteproducenterna ordnat med att gårdsbesöken genomförs av sådana sakkunniga inom lantbruket som uppfyller behörighetsvillkoren i lagen om företagshälsovård.

Över arbetsplatsbesök som en sakkunnig inom lantbruket utför fylls i en blankett för utredning av arbetsförhållandena som skickas till den företagshälsovårdsenhet med vilken lantbruksföretagaren har ingått avtal om företagshälsovårdstjänster. Därefter har en yrkesutbildad person inom företagshälsovården kunnat göra sin egen bedömning av vilka fortsatta åtgärder som ska vidtas inom företagshälsovården. Respons på besöket har getts även till företagaren på samma sätt som vid normala arbetsplatsbesök inom företagshälsovården. Till det gårdsbesöksregister som Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt upprätthåller har den sakkunniga inom lantbruket på basis av företagshälsovårdsenhets avtal eller ett avtal mellan företagshälsovårdsenheten och den sakkunniga inom lantbruket i tillämpliga delar anmält samma

uppgifter om arbetsplatsbesöket som om andra arbetsplatsbesök inom företagshälsovården.

Då ett gårdsbesök har genomförts åren 2007—2009 på uppdrag av företagshälsovårdsenheten i form av ett gårdsbesök som avläggs av en sakkunnig inom lantbruket, har besöket utgjort en del av företagshälsovårdens normala verksamhet. Kostnaderna för gårdsbesöken hos lantbruksföretagarna ersätts enligt bestämmelserna i sjukförsäkringslagen och lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (859/1984). Kostnaderna för gårdsbesök ersätts av statens medel med stöd av den sistnämnda lagen till den del de inte ersätts lantbruksföretagarna på grundval av 13 kap. i sjukförsäkringslagen, dock högst upp till det maximala belopp per företagare som avses i 13 kap. 2 § i sjukförsäkringslagen.

Genom den temporära ändringen som rör genomförandet av gårdsbesök i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare har man lyckats öka antalet gårdsbesök avsevärt. År 2007 utfördes cirka 5 800 gårdsbesök och för år 2008 har cirka 5 600 gårdsbesök anmälts till Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts gårdsbesöksregister vid utgången av mars månad 2009. Det ökade antalet besök når upp till den kvantitativa nivån enligt god företagshälsovårdspraxis. En faktor som medverkat till ökningen är att en bestämd instans dvs. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt uttryckligen har haft ansvaret för den centraliserade uppföljningen av att gårdsbesöken genomförs ja och sköter kontakterna till företagshälsovården.

De ändringarna i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare som trädde i kraft i början av 2007 föreskrevs som temporära eftersom man befarade att möjligheten för en sakkunnig inom lantbruket att ensam utföra gårdsbesök leder till att färre sakkunniga inom företagshälsovården deltar i gårdsbesöken. I riksdagsbehandlingen betonades ett multidisciplinärt samarbete där sakkunniga inom företagshälsovården och lantbruket fungerar som ett arbetspar under gårdsbesöken. Enligt riksdagens uttalande ska regeringen följa upp lagstiftningen och se till att sakkunniga inom företagshälsovården

är närvarande vid gårdsbesök åtminstone i nuvarande omfattning och att företagshälsovården fram till slutet av 2009 har förbättrats så mycket att gårdsbesöken i alla regioner kan göras som multidisciplinärt samarbete i överensstämmelse med god företagshälsovårdspraxis.

På basis av uppgifterna i Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts gårdsbesöksregister har det åren 2005—2006 genomförts i medeltal 2900 gårdsbesök om året på så sätt att två eller flera personer har deltagit. Under samma år har antalet gårdsbesök som utförts av en person varit cirka 640 per år. Dessa besök har nästan uteslutande utförts av en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, vanligen en företagshälsovårdare. Åren 2007—2008 har antalet gårdsbesök som avlagts av flera personer tillsammans ökat till i medeltal 3 900 besök per år. Under samma år har antalet gårdsbesök som utförts av en person varit cirka 1 800 per år varav cirka 660 besök har utförts av en sakkunnig inom lantbruket. Allt som allt var ca 12 procent av samtliga gårdsbesök under denna period sådana som en sakkunnig inom lantbruket utförde ensam. Största delen av gårdsbesöken utfördes emellertid av en yrkesutbildad person inom företagshälsovården och en sakkunnig inom lantbruket tillsammans som ett multidisciplinärt samarbete. En orsak till att det årliga antalet multidisciplinära gårdsbesök inte har ökat ännu kraftigare är problem med att få tidtabellerna att stämma överens mellan de yrkesutbildade personerna inom företagshälsovården och de sakkunniga inom lantbruket.

Enligt Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts utredning har lantbruksföretagarna gett positiva omdömen om de gårdsbesök som utförs av enbart sakkunniga inom lantbruket. På basis av 464 svar som lantbruksföretagarna gett vid utgången av mars 2009 var de nöjda med de gårdsbesök som sakkunniga inom lantbruket utför. Cirka 90 procent av de lantbruksföretagare som returnerat blanketten har gett vitsordet god eller berömlig då de bedömt vilken nytta den lantbrukssakkunnigas gårdsbesök haft för arbetshälsan och arbetssäkerheten. De iakttagelser av hälsoriskerna i samband med arbetsförhållandena på gårdsbruksenheterna som gjorts av yrkesut-

bildade personer inom företagshälsovården och sakkunniga inom lantbruket har varit mycket likartade oberoende av vilka personer som medverkat.

Vid Arbetshälsoinstitutet bereds som bäst en intervjuundersökning som utreder genomförandet av de temporära bestämmelserna i 17 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare och bedömer deras innehåll. Avsikten är att utredningen ska bli klar under hösten 2009.

Vid ingången av 2009 trädde en lag om ändring av lagen om ersättning för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (817/2008) i kraft. Lagens syfte var att i enlighet med regeringsprogrammet för Matti Vanhanens andra regering öka upphandlingen av företagshälsovårdstjänster som tillhandahålls av privata serviceproducenter. Efter lagens ikraftträdande har ersättning av statens medel betalats också för gårdsbesök som avläggs av privata serviceproducenter inom företagshälsovården, till den del kostnaderna för gårdsbesöket inte ersätts med stöd av sjukförsäkringslagen. I samband med reformen bands maximibeloppet av de ersättningar som betalas av statens medel till en maximikostnad per företagare. Reformen ökade lantbruksföretagarnas valmöjligheter när det gäller serviceproducenter, men dess verkningar med tanke på serviceutbudet klarnar först under de närmaste åren.

## 2. Föreslagna ändringar

### *Finansieringsandelarna i systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare*

Främst på grund av att Folkpensionsanstaltens finansieringsandel sjunker föreslås att hela grundskyddets relativa andel av finansieringen av systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare sänks från nuvarande 40,4 procent till 37,0 procent. På motsvarande sätt ökar tilläggsskyddets andel av totalkostnaderna för systemet från 59,6 procent till 63 procent.

Det föreslås att Folkpensionsanstaltens andel av totalkostnaderna för systemet sänks till 27,6 procent. Den största ändringen gäller pensionsutgifter enligt folkpensionslagen eller motsvarande utgifter där Folkpensionsan-

staltens andel sjunker med 2,1 procentenheter från nuvarande. Ändringen förklaras med ökningen av de olycksfallsförsäkrades LFöPL-arbetsinkomster som lett till att de pensioner som beviljats enligt systemet med olycksfallsförsäkring har stigit medan pensionerna enligt folkpensionssystemet å sin sida har sjunkit. Ingen folkpension beviljas om beloppet av en persons pensionsinkomst per månad överstiger 1 207,38 euro för en ensam person eller 1 075,30 euro för en gift person (år 2009). I slutet av 2003 var de olycksfallsförsäkrades genomsnittliga arbetsinkomst 13 800 euro om året, då motsvarande siffra i slutet av 2008 var 16 100 euro om året, dvs. en ökning om nästan 17 procent.

För Folkpensionsanstaltens vidkommande sjunker de förmånsspecifika andelarna som nämns i lagen till 13,4 procent av totalkostnaderna i fråga om dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, till 6,6 procent av totalkostnaderna i fråga om sjukvård enligt sjukförsäkringslagen och till 6,7 procent av totalkostnaderna i fråga om pensioner eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen. När det gäller familjepensioner enligt folkpensionslagen förblir andelen vid nuvarande 0,9 procent.

Ökningen av LFöPL-arbetsinkomster förklarar också varför dagpenningens kostnadernas andel enligt sjukförsäkringslagen sjunker. Dagpenningar som betalas enligt sjukförsäkringslagen och systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare räknas ut på olika sätt så att när LFöPL-arbetsinkomsten ökar minskar den relativa andelen enligt sjukförsäkringslagen av en enskild dagpenning.

Att de sjukvårdskostnader enligt sjukförsäkringslagen som Folkpensionsanstalten får betala sjunker har sin huvudsakliga förklaring i det system med totalt kostnadsansvar som trädde i kraft inom olycksfalls- och trafikförsäkringen vid ingången av 2005. I överensstämmelse med det totala kostnadsansvaret har olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna från ingången av 2005 betalat de faktiska sjukvårdskostnaderna till såväl privata som den offentliga sektorns vårdanstalter. Eftersom ersättningarna för sjukvård enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare fastställs på grundval av

lagstiftningen om olycksfallsförsäkring gäller systemet med totalt kostnadsansvar också de sjukvårdsersättningar som beviljas enligt systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

För Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som likaså finansierar grundskyddet sjunker finansieringsandelen till 9,4 procent. Sänkningen förklaras med att förhöjningarna av LFöPL-arbetsinkomsterna syns omedelbart i olycksfallspensionerna, men med fördröjning i arbetspensioner enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

När den andel som finansieras genom tilläggsskyddet ökar stiger finansieringsandelen för de försäkrade som ansvarar för finansieringen av tilläggsdelen till 33,5 procent och statens andel till 29,5 procent.

Ökningen av finansieringsandelen för tilläggsskyddet har sin huvudsakliga förklaring i den ovan nämnda höjningen av de olycksfallsförsäkrades

LFöPL-arbetsinkomster som har ökat de pensioner som beviljas från systemet med olycksfallsförsäkring och följaktligen systemets pensionsutgifter. Tilläggsskyddets ökade andel när det gäller sjukvårdskostnaderna beror till största delen på ibruktagandet av det ovan nämnda systemet med totalt kostnadsansvar.

#### *Gårdsbesöken inom lantbruksföretagarnas företagshälsovård*

Tack vare den temporära ändringen som gäller utförandet av gårdsbesök enligt 17 § 5—7 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare har antalet gårdsbesök ökat ca 1,65 gånger jämfört med situationen åren innan den temporära ändringen. På grund av de goda erfarenheterna av verksamheten, samt i syfte att främja företagshälsovårdens effektivitet, föreslås att Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts tillfälliga uppdrag enligt 17 § 5—7 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare att följa med och vid behov se till att gårdsbesöken blir utförda blir ska gälla tills vidare från ingången av 2010. Liksom enligt de nuvarande temporära bestämmelserna i lagen

om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare kan Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kontakta producenten av företagshälsovårdstjänster och på basis av ett uppdrag som producenten av företagshälsovårdstjänster ger se till att arbetsplatsbesöket i fråga blir gjort om det har gått mer än fyra år sedan företagshälsovården senast avlade arbetsplatsbesök.

Genom det permanenta arrangemanget säkerställer man att gårdsbesöken följs upp och undgår att framöver råka ut för ett svårkorregerat underskott i antalet besök, om producenterna av företagshälsovårdstjänster skulle utsättas för tillfälliga störningar i sin beredskap att utföra gårdsbesök. För en fortsättning talar också det faktum att gårdsbesöksregistret visar att en del av företagshälsovården också under normala omständigheter fortfarande har svårigheter att utföra gårdsbesök i den takt som god företagshälsovårdspraxis förutsätter. Ett permanent arrangemang gör det också möjligt för Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt att bättre än tidigare utveckla sin egen serviceverksamhet för flera år framåt som stöd för företagshälsovården och dem som producerar sakkunnigtjänster inom lantbruket.

Förslaget syftar inte till att ändra grundprinciperna för arbetsplatsutredningar enligt företagshälsovården för lantbruksföretagare och god företagshälsovårdspraxis. Företagshälsovårdens verksamhet baserar sig på arbetsplatsutredningar som görs av yrkesutbildade personer och på de handlingsplaner som utarbetas och de bedömningar av behovet av hälsoundersökningar som görs med stöd av dem. De yrkesutbildade personerna inom företagshälsovården ansvarar för arbetsplatsutredningarna, och konsulterar vid behov sakkunniga inom lantbruket. Företagshälsovårdens styrka ligger i multidisciplinära team som sammanställs på basis av en behovsbedömning som görs av en yrkesutbildad person. Användningen av sakkunniga inom företagshälsovården baserar sig alltid på en behovsbedömning som gjorts av en yrkesutbildad person inom företagshälsovården. Att införa möjligheten att sakkunniga inom lantbruket kan utföra gårdsbesök ska främst ses som ett sätt att stödja företagshälsovårdens uppdrag när det gäller att främja lantbruksfö-



retagarnas arbetshälsa och välbefinnande i arbetet. Situationer där enbart en sakkunnig inom lantbruket utför gårdsbesök inom ramen för Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts uppgift att på uppdrag av företagshälsovården se till att gårdsbesök utförs av en sakkunnig inom lantbruket blir aktuella endast i undantagsfall, när företagshälsovården tillfälligt saknar möjligheter att utföra gårdsbesök på det sätt som god företagshälsovårdspraxis förutsätter

I enlighet med god företagshälsovårdspraxis för lantbruksföretagare ska yrkesutbildade personer inom företagshälsovården vid behov utföra gårdsbesök tillsammans med en sakkunnig inom lantbruket. Insatser från sakkunniga inom lantbruket behövs i synnerhet i riktade utredningar och i specialutredningar. ..I syfte att öka antalet multidisciplinära gårdsbesök är det viktigt att Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt använder sig av uppgifterna i gårdsbesöksregistret också genom att fungera som en länk mellan de sakkunniga inom lantbruket och personalen inom företagshälsovården när det gäller att organisera besöken. Företagshälsovården anmäler till gårdsbesöksregistret om sådana viktiga hälsorisker som observerats under gårdsbesöket och ger förslag till åtgärder när det gäller sådana lantbruksföretagare som har gett sitt samtycke till att uppgifterna lämnas ut. På basis av uppgifterna i gårdsbesöksregistret följer Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt på en allmän nivå med hur gårdsbesöken genomförs, ger ut statistik samt sammanställer rapporter om hälsorisker i lantbruksföretagarnas arbetsförhållanden och om åtgärder för att förebygga hälsoriskerna. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kunde i god tid före det följande gårdsbesök som anmälts till gårdsbesöksregistret ta kontakt med parterna i gårdsbesöket och för sitt eget vidkommande försöka inverka på att det kommande gårdsbesöket genomförs som ett multidisciplinärt besök vid en tidpunkt som passar alla parter.

Lagändringarna föreslås bli bestående varför det föreslås att bestämmelsen om Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts uppdrag att under kalenderåren 2007 - 2009 sköta de uppgifter som hör samman med företagshälsovården för lantbruksföretagare enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföreta-

gare stryks i 1 § 4 mom. i lagen om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare. I stället för denna bestämmelse föreslås att en hänvisning till det uppdrag i anslutning till företagshälsovården som föreskrivs i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare läggs till i 114 § 10 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare. I övrigt föreslås inga ändringar i 1 § i lagen om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare.

Då Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ser till att gårdsbesök genomförs på uppdrag av företagshälsovårdsenheten i form av ett gårdsbesök som avläggs av en sakkunnig inom lantbruket, utgörs besöket en del av företagshälsovårdens normala verksamhet. Kostnaderna för gårdsbesöken hos lantbruksföretagarna ersätts enligt bestämmelserna i sjukförsäkringslagen och lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård.

Enligt 115 § 5 punkten i den gällande lagen om pension för lantbruksföretagare har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som uppgift att bidra till att företagshälsovården för lantbruksföretagare är effektiv. På basis av uppgifterna i gårdsbesöksregistret sammanställer Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt rapporter om hälsorisker i lantbruksföretagarnas arbetsförhållanden samt om åtgärder genom vilka riskerna kan förebyggas. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt sköter också handläggningen och verkställigheten av arbetspensionsrehabiliteringen och olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare. Olycksfallsförsäkringen anknyter till det arbetarskyddsarbete som Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt utför och som har ett mycket nära samband med utvecklandet av gårdsbesöken. Av dessa orsaker är det ändamålsenligt att Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt också kan ge förslag till att utveckla företagshälsovården för lantbruksföretagare.

Det föreslås att 115 § 5 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare ändras så att Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har som uppgift att ge förslag till effektivt utvecklande av företagshälsovården för lantbruksföretagare. På grundval av den föreslagna bestämmelsen kan Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt utifrån uppgifterna i

gårdsbesöksregistret ge förslag till bland annat utvecklandet av gårdsbesöken och i samband med det vara i kontakt med till exempel social- och hälsovårdministeriet och den delegation för företagshälsovård som fungerar i anslutning till det och till vars uppgifter det i enlighet med lagen om företagshälsovård hör att planera och utveckla företagshälsovården.

De föreslagna bestämmelserna är inte avsedd att ändra nuvarande bestämmelser eller praxis som gäller ordnande av företagshälsovård, styrning av verkställigheten eller tillsyn över verksamheten. Ansvar för innehållet i och genomförandet av ett enskilt gårdsbesök vilar fortfarande på företagshälsovården och företagaren själv. Besöken bör ändå utvecklas i synnerhet så att de bättre än förut väcker lantbruksföretagarnas eget intresse att förbättra sina arbetsförhållanden. Detta kunde främjas till exempel genom att man använder sig av självvärderingsmetoder under gårdsbesöken och utökar rådgivningen i syfte att rätta till sådana korrigeringsbehov som konstaterats i samband med gårdsbesöken.

De föreslagna uppgifterna som ska överföras till Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt finansieras via systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. De kostnader som skötseln av uppgifterna i anslutning till företagshälsovården för lantbruksföretagare orsakar Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt räknas som sådana skäligen förvaltningskostnader som avses i 13 § 1 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

### 3. Propositionens konsekvenser

*Inverkan av de ändrade finansieringsandelarna i totalfinansieringen av systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare*

Staten svarar för totalkostnaderna för systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare genom en tilläggsskyddsandel, samt indirekt genom att delta i de utgifter som de för grundskyddet ansvariga Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har, genom finansieringen i folkpensionslagen, sjukförsäkringslagen samt lagen om pension för lantbruksföretagare.

I samband med den kontroll av finansieringsandelarna som sker vissa år justeras andelarna så att de motsvarar de ändringar som gjorts i de förmåner som inverkar på fastställandet av finansieringsförmåner eller de ändringar som gäller faktorer som inverkar på fastställandet av förmåner såsom ändringar i de försäkrades arbetsinkomster som används som grund för olycksfallspension.

På grundval av den kontrollräkning som utfördes år 2009 sjunker grundskyddets andel av totalkostnaderna för systemet medan tilläggsskyddets andel ökar i motsvarande mån. Det beräknas att totalkostnaderna för systemet är cirka 43,9 miljoner euro år 2010.

Nedan anges finansieringsandelarna i systemet år 2010 enligt den föreslagna och gällande lagen samt de finansieringsprocentsatser för grund- och tilläggsskyddet som ska skrivas in i lagen:

|                                                 | Enligt förslaget år 2010 |        | Enligt gällande lag år 2010 |        |
|-------------------------------------------------|--------------------------|--------|-----------------------------|--------|
|                                                 | %                        | milj.e | %                           | milj.e |
| <b>Grundskyddet sammanl.</b>                    | 37,0                     | 16,2   | 40,4                        | 17,7   |
| FPA, sammanl                                    | 27,6                     | 12,1   | 30,8                        | 13,5   |
| - SFL (sjukvård)                                | 6,6                      | 2,9    | 6,8                         | 3,0    |
| - SFL (dagpenning)                              | 13,4                     | 5,9    | 14,3                        | 6,2    |
| - FPL (pension)                                 | 6,7                      | 2,9    | 8,8                         | 3,9    |
| - FPL (familjepension)                          | 0,9                      | 0,4    | 0,9                         | 0,4    |
| LPA (LFöPL)                                     | 9,4                      | 4,1    | 9,6                         | 4,2    |
| <b>Tillägsskyddet sammanl</b>                   | 63,0                     | 27,7   | 59,6                        | 26,2   |
| De försäkrades andel                            | 33,5                     | 14,7   | 31,8                        | 14,0   |
| Statens andel                                   | 29,5                     | 13,0   | 27,8                        | 12,2   |
| <b>Grundskyddet och tillägsskyddet sammanl.</b> | 100                      | 43,9   | 100                         | 43,9   |

Den största ändringen i de nuvarande andelarna sker när den andel av totalkostnaderna som Folkpensionsanstalten ansvarar för sjunker till 27,6 procent. I pengar innebär sänkningen cirka 1,4 miljoner euro på 2010 års nivå. I och med den nya finansieringsandelen utgör Folkpensionsanstaltens finansieringsandel av totalkostnaderna för olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare cirka 12,1 miljoner euro år 2010. Folkpensionsanstalten får motsvarande inbesparing i sina egna förmånsutgifter. Sänkningen av Folkpensionsanstaltens finansieringsandel har sin huvudsakliga förklaring i att pensionsutgifterna enligt folkpensionslagen eller motsvarande utgifter minskar. Folkpensionsanstaltens andel av dessa utgiftsposter sjunker till 6,7 procent. Ändringen förklaras med den ökning av LFöPL-arbetsinkomsterna som konstateras ovan.

Sänkningen av kostnaderna för sjukvård enligt sjukförsäkringslagen förklaras av att systemet med totalt kostnadsansvar trädde i kraft vid ingången av 2005. Kommunfaktureringsandelen av systemet med totalt kostnadsansvar var sammanlagt 2,9 miljoner euro år 2008. Eftersom det totala kostnadsansvaret endast gäller olycksfalls- och trafikförsäkringssystemen omfattas kommunfakturerings-

ens andel i sin helhet av tillägsskyddet.

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts andel av finansieringen sjunker till 9,4 procent av totalkostnaden. I pengar motsvarar sänkningen cirka 0,1 miljoner euro på 2010 års nivå. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts andel av totalfinansieringen av systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare är ca 4,1 miljoner euro år 2010. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt uppnår motsvarande inbesparing i sina egna förmånsutgifter.

Finansiärerna av grundskyddet har först från och med 2004 deltagit i fonderingen av systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare. Enligt de gällande författningarna förutsätter uträkningen av totalkostnaden en fondering av de fortlöpande ersättningarna. Av den anledningen betalar Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som ansvarar för finansieringen av grundskyddet en separat avgift för komplettering av ersättningsansvaret enligt ett särskilt betalningsprogram åren 2004 – 2018. Detta betalningsprogram antas fortgå i oförändrad form oavsett ändringen av kostnadsandelarna.

Genom fonderingen av fortlöpande ersättningar bereder man sig på kommande ersätt-

ningsutgifter. Fonderingen sker så att man i fråga om fortlöpande ersättningar årligen bokför det ändrade kapitalvärdet för de berörda förmånerna som totalkostnader. Den ändring i kapitalansvaret som ingår i ersättningsutgifterna har utgjort en del av totalkostnaderna sedan år 2004. Alla finansieringsparter i systemet deltar i finansieringen av ändringen i kapitalansvaret. I utredningen från 2009 har ändringen i kapitalansvaret fördelats mellan finansiärerna i samma förhållande som fördelningen av olycksfallspensioner, eftersom pensionernas andel av alla förmåner som ska kapitaliseras är inemot 98 procent. Grundskyddets andel av ändringen i kapitalansvaret ökar från nuvarande 45,5 procent till 48,4 procent och tillägsskyddets andel minskar å sin sida på motsvarande sätt från 54,5 procent till 51,6 procent av den uppskattade totalkostnaden om 0,5 miljoner euro. När det gäller finansiärerna av grundskyddet minskar Folkpensionsanstaltens finansieringsandel medan Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts andel ökar.

Främst till följd av att Folkpensionsanstaltens totalandel sjunker minskar grundskyddets relativa andel en aning jämfört med den nuvarande och är 37,0 procent av totalkostnaden från och med 2010. Tillägsskyddets andel ökar på motsvarande sätt och utgör 63,0 procent av totalkostnaden. I pengar är grundskyddets andel av totalkostnaden cirka 16,2 miljoner euro och tillägsskyddets andel cirka 27,7 miljoner euro.

Staten deltar i finansieringen av utgifterna för grundskyddet. Staten finansierar hälften av Folkpensionsanstaltens sjukvårdskostnader, utgifterna för folkpensioner och familjepensioner i sin helhet samt cirka 77 procent av lantbruksföretagarnas pensioner. Statens kostnader för alla utgifter för grundskyddet sjunker från 9 miljoner euro till 8 miljoner euro. Samtidigt ökar statens andel av kostnaderna för tillägsskyddet från 27,8 procent till 29,5 procent, dvs. med cirka 0,7 miljoner euro. Sammanlagt sjunker statens utgifter jämfört med situationen enligt den gällande lagen med cirka 0,3 miljoner euro år 2010.

Det beräknas att en lantbrukares icke nedsatta genomsnittliga olycksfallsförsäkringspremie år 2010 är 250 euro per år enligt den gällande lagen. I och med den bonusrabatt

som grundar sig på skadefria år och rabatten för företagshälsovård sjunker försäkringspremien i medeltal till 130 euro. Enligt förslaget ökar de försäkrades andel av försäkringspremien från 31,80 procent till 33,5 procent, dvs. med runt 0,7 miljoner euro. Ökningen av de försäkrades finansieringsandel leder till ett behov att höja försäkringspremien med en knapp procentenhet. Stipendiaternas olycksfallsförsäkringspremie är hälften av lantbruksföretagarnas icke nedsatta försäkringspremie till följd av att stipendiater löper mindre risk att råka ut för olycksfall än lantbruksföretagare och det faktum att bonussystemet inte tillämpas på dem. När de olycksfallsförsäkrades betalningsandel ökar stiger också stipendiaternas försäkringspremie i samma proportion.

#### *Inverkan av utvecklandet av företagshälsovården för lantbruksföretagare*

Under åren 2007—2009 har man nått upp till en årlig nivå om cirka 5 600—5 800 gårdsbesök. Lagförslaget syftar till att bevara antalet gårdsbesök på denna nivå enligt god företagshälsovårdspraxis, dock med hänsyn till det minskade antalet lantbruksföretagare. Eftersom förslagets syfte är att befästa den redan uppnådda nivån på antalet gårdsbesök kan förslaget inte uppskattas ha några kostnadsverkningar jämfört med den temporära lagens giltighetstid åren 2007—2009.

Förslaget har dessutom som mål att förbättra gårdsbesökens effektivitet och samtidigt beakta vikten av multidisciplinär företagshälsovård. Inte heller till denna del kan man anse att en effektivisering av genomförandet av gårdsbesök i enlighet med rekommendationerna har några nya kostnadsverkningar. Ett multidisciplinärt verksamhetssätt ska prioriteras vid gårdsbesök hos lantbruksföretagare. Genomförandet av lagen ska följas upp och gårdsbesöken ska vid behov vidareutvecklas med utgångspunkt i de undersökningsresultat som man har fått beträffande genomförandet av den temporära lagen. Moniammatillista toimintatapaa tulee pitää ensisijaisena tavoitteena maatalousyrittäjien tilakäynnillä. Lain toteutumista tulisi seurata ja kehittää tarvittaessa tilakäyntitoimintaa edelleen määräaikaisen lain toteutumis-

ta saatujen tutkimustulosten pohjalta.

En effektivisering av företagshälsovårdsverksamheten kommer på lång sikt antagligen att ha en positiv effekt på hur lantbruksföretagarna orkar i arbetet och bevarar arbetsförmågan, vilket minskar pensionsutgifterna och står i samklang med syftena med arbetspensionsreformen som trädde i kraft från ingången av år 2005. En förbättring av de förhållanden på gårdarna som inverkar på arbets säkerheten och företagshälso minskar antalet olyckor på gårdarna och yrkessjukdomar hos lantbrukarna samt kostnaderna för dem, som exempelvis dagpenningar och rehabiliteringskostnader.

#### 4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Arbetshälsoinstitutet och Folkpensionsanstalten. Työterveyslaitoksen ja Kansaneläkelaitoksen Utlåtande om propositionen har begärts av Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK ry, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, finansministeriet, Folkpensionsanstalten, Finlands Kommunförbund och Arbetshälsoinstitutet.

Remissinstanserna understöder de ändringar som gäller finansieringsandelarna för totala kostnaderna för systemet med olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

Huvudparten av remissinstanserna understöder förslaget om att Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt också i fortsättningen ska ha den uppgift som föreskrivs för pensionsanstalten i 17 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare att på uppdrag av företagshälsovården se till att gårdsbesök utförs i situationer där företagshälsovården inte har möjlighet att utföra gårdsbesök. Remissinstanserna betonade emellertid den viktiga roll som yrkesutbildade personer inom företagshälsovården har inom företagshälsovården och fördelarna med multidisciplinärt samarbete. Därmed ska endast i undantagsfall sakkunniga inom lantbruket ensamma utföra gårdsbesök. En del av remissinstanserna ansåg att bestämmelserna i 17 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

ska föreskrivas som temporära så, att resultaten av reformerna och utvecklingsprojekten ska kunna utvärderas och nya reformer genomföras på basis av dem. Vissa remissinstanser ansåg också att användningen av sakkunniga på det sätt som föreslås i propositionen avviker från verksamhetssättet enligt företagshälsovårdslagstiftningen, enligt vilket användningen av sakkunniga ska basera sig på en bedömning som de yrkesutbildade personerna inom företagshälsovården utför med utgångspunkt i de behov som arbetet och arbetsplatsen ställer, och i enlighet med god företagshälsovårdspraxis.

Förslaget om att Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som en ny uppgift ska kunna ge förslag beträffande utvecklandet av lantbruksföretagarnas företagshälsovård betraktas i utlåtandena som en omständighet som bidrar till att den information som Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt besitter via gårdsbesöksregistret och arbetarskyddsarbetet kan utnyttjas för att utveckla företagshälsovården. I utlåtandena betonar man också att förslag som gäller utvecklandet av lantbruksföretagarnas företagshälsovård också i fortsättningen bör läggas fram för delegationen för företagshälsovård i samarbete med olika sakkunniginstanser.

Så som det konstateras i motiveringen syftar propositionen inte till att ändra de grundläggande principer som iakttas inom företagshälsovården eller de föreskrifter eller den praxis som gäller för företagshälsovårdens organisation, styrningen av verkställigheten eller övervakningen av verksamheten. Avsikten är att gårdsbesök som utförs av enbart en sakkunnig inom lantbruket endast ska användas i de allt mer sällan förekommande situationer där företagshälsovården inte har möjlighet att utföra gårdsbesök i enlighet med god företagshälsovårdspraxis. Anlitandet av en sakkunnig inom lantbruket för gårdsbesök baserar sig dessutom alltid på en bedömning som görs av företagshälsovården, som också är uppdragsgivaren vid gårdsbesöket. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts roll i uppföljningen av gårdsbesöken, och vid behov som den som utför gårdsbesök, har ökat antalet gårdsbesök, och med hjälp av temporär lagstiftning kan man säkerställa att gårdsbesöken hålls på den nivå som förutsätts enligt

god företagshälsovårdspraxis. Dessutom kan Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt med hjälp av de uppgifter som anmälts till gårdsbesöksregistret främja genomförandet av multidisciplinära gårdsbesök genom att hålla kontakt med de parter som är involverade i gårdsbesöken.

Lausunnonantajat kannattavat maatalousyrittäjien tapaturmavakuutusjärjestelmän kokonaisrahoituksen rahoitusosuuksien muutoksien toteuttamista.

Enemmistö lausunnonantajista kannattaa esityksen mukaista ehdotusta jatkaa Maatalousyrittäjien eläkelaitokselle maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 17 §:ssä säädettyä tehtävää huolehtia tilakäyntien toteuttamisesta työterveyshuollon toimeksiannosta tilanteissa, joissa työterveyshuolto ei pysty tilakäyntejä toteuttamaan. Työterveyslaitos kiinnittää huomiota työterveyshuollon ammattihenkilön tärkeään rooliin työterveyshuollossa ja moniammatillisen yhteistyön etuihin. Maatalouden asiantuntijan yksin tekemät tilakäynnit tulisi Työterveyslaitoksen mukaan olla vain poikkeustapauksia. Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen mukaan moniammatillisuuden edistämiseksi olisi tärkeää, että se voisi toimia linkkinä työterveyshuollon ammattihenkilöiden ja maatalouden asiantuntijoiden välillä. Kansaneläkelaitos ei löydä perusteita säätää maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 17 §:n säännöksiä pysyviksi vaan määraikaaisiksi siten, että tehtyjen uudistusten ja kehittämishankkeiden tuloksia voitaisiin arvioida ja tehdä tulevat uudistukset näiden pohjalta. Kansaneläkelaitoksen mukaan esityksen mukainen asiantuntijoiden käytötapa poikkeaisi työterveyshuoltolainsäädännön mukaisesta toimintatavasta, jonka mukaan asiantuntijoiden käyttö tulee perustua työterveyshuollon ammattihenkilöiden hyvän työterveyshuoltokäytännön mukaisesti toteuttamaan työ- ja työpaikkalähtöiseen tarpeeseen. Kansaneläkelaitos epäilee, että määräaikaisena annetun lain muuttaminen pysyväksi merkitsisi käytännössä sitä, että työterveyshuollon ammattihenkilöiden voimavarat mitoitettaisiin työterveyshuoltoyksiköissä muun kuin hyvän työterveyshuoltokäytännön edellyttämän tarpeen mukaisesti.

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksella esityksessä ehdotettu uusi tehtävä tehdä ehdotuksia

maatalousyrittäjien työterveyshuollon kehittämisestä edistää Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen mukaan sillä tilakäyntirekisterin ja työturvallisuustyön kautta olevan tiedon hyödyntämistä työterveyshuollon kehittämisessä. Työterveyslaitos korostaa, että ehdotukset maatalousyrittäjien työterveyshuollon kehittämiseksi tulisi tehdä jatkossakin työterveyshuollon neuvottelukunnalle yhteistyössä eri asiantuntijatahojen kanssa.

Kuten esityksen perusteluissa on todettu, esityksen tarkoituksena ei ole muuttaa työterveyshuollossa noudatettavia peruseriaatteita tai työterveyshuollon järjestämistä, toimeenpanon ohjausta tai toiminnan valvontaa koskevia nykyisiä määräyksiä tai käytäntöjä. Maatalouden asiantuntijan yksin tekemä tilakäynti on tarkoitus käyttää vaan niissä yhä harvemmissa tilanteissa, joissa työterveyshuolto ei pysty toteuttamaan hyvän työterveyshuoltokäytännön mukaista tilakäyntiä. Lisäksi maatalouden asiantuntijan käyttö tilakäynnillä perustuu aina työterveyshuollon arvioon ja sen tekemään toimeksiantoon. Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen rooli tilakäyntien seuraajana ja tarvittaessa toteuttajana on nostanut tilakäyntien määrää ja toistaiseksi voimassa olevan lainsäädännön avulla voitaisiin varmistaa tilakäyntien pysyminen hyvän työterveyshuoltokäytännön edellyttämällä tasolla.

Moniammatillisen yhteistyön edistämiseksi Maatalousyrittäjien eläkelaitos voisi tilakäyntirekisteriin ilmoitettujen tietojen avulla olla yhteydessä tilakäynnin osapuoliin ja osaltaan vaikuttaa siihen, että seuraava tilakäynti toteutetaan moniammatillisena käyntinä kaikille osapuolille sopivana ajankohtana.

## **5. Andra omständigheter som inverkar på propositionens innehåll**

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2010 och avses bli behandlad i samband med den.

Ändringarna i de förmåner som inverkar på fastställandet av finansieringsandelarna samt ändringarna i de faktorer som inverkar på fastställandet av förmånerna inverkar sannolikt på finansieringen av systemet med

olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare genom att ändra förhållandet mellan grund- och tilläggsskyddet och de olika finansieringsparternas andelar. Därför är det ändamålsenligt att efter ett visst antal år utföra en kontrollräkning av grunderna för andelarna. Följande tidpunkt kunde vara till exempel år 2014.

## **6. Ikraftträdande**

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

Lagarna ska tillämpas på arbetsplatsbesök som företas den 1 januari 2010 eller därefter.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

## 1.

**Lag****om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut

*ändras* i lagen av den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 13 § 3 mom. samt och 15 § 2 och 3 mom.,

sådana de lyder 13 § 3 mom. i lag 1287/2006, 15 § 2 mom. i lag 1172/2007 och 15 § 3 mom. i lag 992/2008, samtav dessa lagrum 13 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1287/2006, 15 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1172/2007 och 15 § 3 mom. sådant det lyder i lag 992/2008, och

*fogas* till 17 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1287/2006 och 992/2008, nya 5—7 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 8 mom., som följer: *fogas* till 17 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1287/2006 och 992/2008, nya 5—7 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 8 mom., som följer

## 13 §

Till de i 1 mom. avsedda skäligen förvaltningskostnaderna räknas även de kostnader som orsakas av skötseln av uppgifter enligt 115 § i lagen om pension för lantbruksföretagare och enligt 17 § 5 mom. i denna lag.

## 15 §

I grundskyddsandelen anses av totalkostnaderna 13,4 procent utgöra utgifter för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) och 6,6 procent sjukvårdsutgifter enligt samma lag, 6,7 procent pensionsutgifter eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen (568/2007), 0,9 procent familjepensionsutgifter enligt folkpensionslagen samt 9,4 procent pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

Lantbruksföretagarnas och stipendiaternas försäkringspremieandel är 33,5 procent och statens andel 29,5 procent av de totala kostnaderna

## 17 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kan

i syfte att utreda förutsättningarna enligt 4 mom. använda de i 144 § i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedda uppgifter som registreras i gårdsbesöksregistret för företagshälsovården för lantbruksföretagare. Om ett i 4 mom. avsett arbetsplatsbesök inte har gjorts inom fyra år sedan föregående arbetsplatsbesök, ska Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för utredning av saken kontakta den i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producent av företagshälsovårdstjänster som svarar för att ifrågavarande arbetsplatsbesök görs. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kan se till att arbetsplatsbesöket görs av en sakkunnig inom lantbruket, om producenten av företagshälsovårdstjänster ger ett uppdrag i ärendet. På arbetsplatsbesök som avses i detta moment tillämpas också vad som i 4 mom. bestäms om nedläggning av försäkringspremie.

En i 5 mom. avsedd sakkunnig inom lantbruket som avlägger arbetsplatsbesök ska vara en sådan sakkunnig som avses i 3 § 1 mom. 5 punkten i lagen om företagshälsovård. Den utredning över arbetsförhållandena som upprättas med anledning av arbetsplatsbesöket ska tillställas den i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producent av företagshälsovårdstjänster med vilken lantbruksföretagaren har ingått ett avtal om företags-



hälsovårdstjänster. På arbetsplatsbesöket tillämpas också vad som i 114 § i lagen om pension för lantbruksföretagare bestäms om utlämnande av uppgifter till Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för gårdsbesöksregistret för företagshälsovården för lantbruksföretagare.

I fråga om ersättande av kostnader för ar-

betsplatsbesök enligt 5 mom. tillämpas vad som bestäms i sjukförsäkringslagen och i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (859/1984).

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

\_\_\_\_\_

## 2.

**Lag****om ändring av 114 och 115 § i lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut  
*ändras* i lagen av den 22 december 2006 om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)  
 114 § 1 mom. 10 punkten samt 115 § 1 mom. 5 punkten som följer:

## 114 §

*Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts  
uppgifter*

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har  
till uppgift att sköta:

10) uppgifter i anslutning till i lagen om företagshälsovård (1383/2001) avsedd företagshälsovård för lantbruksföretagare, på det sätt som föreskrivs i denna lag samt i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

## 115 §

*Uppgifter som hänför sig till företagshälsovården för lantbruksföretagare*

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts  
uppgifter enligt 114 § 1 mom. 10 punkten är  
att:

5) bidra till att företagshälsovården för lantbruksföretagare är effektiv och ge förslag till utvecklande av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

## 3.

**Lag****om ändring av 1 § i lagen om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut  
*ändrasmuutetaan* i lagen av den 22 december 2006 om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare (1281/2006) 1 § som följer:

## 1 §

Lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) träder i kraft den 1 januari 2007. Den tillämpas från och med ikraftträdandet på sådan lantbruksföretagarverksamhet som avses i den. Åtgärder som verkställigheten av lagen om pension för lantbruksföretagare förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Är en person då lagen om pension för lantbruksföretagare träder i kraft försäkrad enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006) för samma arbete som enligt bestämmelsen om sambor i 5 § i lagen om pension för lantbruksföretagare borde försäkras i enlighet med lagen om pension för lantbruksföretagare, försäkras lantbruksföretagaren enligt lagen om pension för lantbruksföretagare från ingången av månaden efter den under vilken försäkringsansökan inkommit och fram till

dess försäkras han eller hon enligt lagen om pension för arbetstagare.

Lagen om pension för lantbruksföretagare tillämpas också på sådan pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) som beviljats före den 1 januari 2007. Om de bestämmelser som gällde när lagarna om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (637/2003 och 893/2004) samt lagen om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (894/2004) trädde i kraft dock har iakttagits vid bestämmande av pension som beviljats före den 1 januari 2007, iakttas vad som föreskrivs i de nämnda lagarna.

\_\_\_\_\_

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 15 september 2009

**Republikens President**

**TARJA HALONEN**

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

## 1.

**Lag****om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut

*ändras* i lagen av den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 13 § 3 mom. samt 15 § 2 och 3 mom.,

sådana de lyder 13 § 3 mom. i lag 1287/2006, 15 § 2 mom. i lag 1172/2007 och 15 § 3 mom. i lag 992/2008, samtav dessa lagrum 13 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1287/2006, 15 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1172/2007 och 15 § 3 mom. sådant det lyder i lag 992/2008, och

*fogas* till 17 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1287/2006 och 992/2008, nya 5—7 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 8 mom., som följer: *fogas* till 17 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1287/2006 och 992/2008, nya 5—7 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 8 mom., som följerI enlighet med riksdagens beslut

*ändras* i lagen av den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 13 § 3 mom samt 15 § 2 och 3 mom., av dessa lagrum 13 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1287/2006, 15 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1172/2007 och 15 § 3 mom. sådant det lyder i lag 992/2008, och

*fogas* till 17 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1287/2006 och 992/2008, nya 5—7 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 8 mom., som följer:

*Gällande lydelse*

## 13 §

Till de i 1 mom. avsedda skäligen förvaltningskostnaderna räknas även de kostnader som orsakas av skötseln av uppgifter enligt 115 § i lagen om pension för lantbruksföretagare.

## 15 §

I grundskyddsandelen anses av totalkostnaderna 14,3 procent utgöra utgifter för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) och 6,8 procent sjukvårdsutgifter enligt samma lag, 8,8 procent pensionsutgifter eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen (568/2007), 0,9 procent familjepensionsutgifter enligt folkpensionslagen samt 9,6 procent pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

Lantbruksföretagarnas och stipendiernas

*Föreslagen lydelse*

## 13 §

Till de i 1 mom. avsedda skäligen förvaltningskostnaderna räknas även de kostnader som orsakas av skötseln av uppgifter enligt 115 § i lagen om pension för lantbruksföretagare och enligt 17 § 5 mom. i denna lag.

## 15 §

I grundskyddsandelen anses av totalkostnaderna 13,4 procent utgöra utgifter för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) och 6,6 procent sjukvårdsutgifter enligt samma lag, 6,7 procent pensionsutgifter eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen (568/2007), 0,9 procent familjepensionsutgifter enligt folkpensionslagen samt 9,4 procent pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

Lantbruksföretagarnas och stipendiernas

*Gällande lydelse*

försäkringspremieandel är 31,8 procent och statens andel 27,8 procent av de totala kostnaderna.

*Föreslagen lydelse*

försäkringspremieandel är 33,5 procent och statens andel 29,5 procent av de totala kostnaderna

## 17 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kan i syfte att utreda förutsättningarna enligt 4 mom. använda de i 144 § i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedda uppgifter som registreras i gårdsbesöksregistret för företagshälsovården för lantbruksföretagare. Om ett i 4 mom. avsett arbetsplatsbesök inte har gjorts inom fyra år sedan föregående arbetsplatsbesök, skall lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för utredning av saken kontakta den i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producent av företagshälsovårdstjänster som svarar för att ifrågavarande arbetsplatsbesök görs. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kan se till att arbetsplatsbesöket görs av en sakkunnig inom lantbruket, om producenten av företagshälsovårdstjänster ger ett uppdrag i ärendet. På arbetsplatsbesök som avses i detta moment tillämpas också vad som i 4 mom. bestäms om nedsättning av försäkringspremie.

*(5 mom. har temporärts tillfogats genom L 1415/2006, som gäller 1.1.2007-31.12.2009)*

En i 5 mom. avsedd sakkunnig inom lantbruket som avlägger arbetsplatsbesök skall vara en sådan sakkunnig som avses i 3 § 1 mom. 5 punkten i lagen om företagshälsovård. Den utredning över arbetsförhållandena som upprättas med anledning av arbetsplatsbesöket skall tillställas den i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producent av företagshälsovårdstjänster med vilken lantbruksföretagaren har ingått ett avtal om företagshälsovårdstjänster. På arbetsplatsbesöket tillämpas också vad som i 114 § i lagen om pension för lantbruksföretagare bestäms om utlämnande av uppgifter till

## 17 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kan i syfte att utreda förutsättningarna enligt 4 mom. använda de i 144 § i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedda uppgifter som registreras i gårdsbesöksregistret för företagshälsovården för lantbruksföretagare. Om ett i 4 mom. avsett arbetsplatsbesök inte har gjorts inom fyra år sedan föregående arbetsplatsbesök, ska Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för utredning av saken kontakta den i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producent av företagshälsovårdstjänster som svarar för att ifrågavarande arbetsplatsbesök görs. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kan se till att arbetsplatsbesöket görs av en sakkunnig inom lantbruket, om producenten av företagshälsovårdstjänster ger ett uppdrag i ärendet. På arbetsplatsbesök som avses i detta moment tillämpas också vad som i 4 mom. bestäms om nedsättning av försäkringspremie.

En i 5 mom. avsedd sakkunnig inom lantbruket som avlägger arbetsplatsbesök ska vara en sådan sakkunnig som avses i 3 § 1 mom. 5 punkten i lagen om företagshälsovård. Den utredning över arbetsförhållandena som upprättas med anledning av arbetsplatsbesöket ska tillställas den i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producent av företagshälsovårdstjänster med vilken lantbruksföretagaren har ingått ett avtal om företagshälsovårdstjänster. På arbetsplatsbesöket tillämpas också vad som i 114 § i lagen om pension för lantbruksföretagare bestäms om utlämnande av uppgifter till

*Gällande lydelse*

lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för gårdsbesöksregistret för företagshälsovården för lantbruksföretagare.

*(6 mom. har temporärts tillfogats genom L 1415/2006, som gäller 1.1.2007-31.12.2009)*

I fråga om ersättande av kostnader för arbetsplatsbesök enligt 5 mom. tillämpas vad som bestäms i sjukförsäkringslagen och i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (859/1984).

*(7 mom. har temporärts tillfogats genom L 1415/2006, som gäller 1.1.2007-31.12.2009)*

-----

*Föreslagen lydelse*

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för gårdsbesöksregistret för företagshälsovården för lantbruksföretagare.

I fråga om ersättande av kostnader för arbetsplatsbesök enligt 5 mom. tillämpas vad som bestäms i sjukförsäkringslagen och i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (859/1984).

-----

-----  
*Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.*  
-----

## 2.

**Lag****om ändring av 114 och 115 § i lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut  
*ändras* i lagen av den 22 december 2006 om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)  
 114 § 1 mom. 10 punkten samt 115 § 1 mom. 5 punkten som följer:

*Gällande lydelse*

## 114 §

*Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts  
uppgifter*

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har  
till uppgift att sköta

10) uppgifter i anslutning till i lagen om  
företagshälsovård (1383/2001) avsedd före-  
tagshälsovård för lantbruksföretagare, på  
det sätt som föreskrivs i denna lag.

## 115 §

*Uppgifter som hänför sig till företagshälso-  
vården för lantbruksföretagare*

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts  
uppgifter enligt 114 § 1 mom. 10 punkten  
är att

5) bidra till att företagshälsovården för  
lantbruksföretagare är effektiv.

*Föreslagen lydelse*

## 114 §

*Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts  
uppgifter*

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har  
till uppgift att sköta:

10) uppgifter i anslutning till i lagen om  
företagshälsovård (1383/2001) avsedd före-  
tagshälsovård för lantbruksföretagare, på  
det sätt som föreskrivs i denna lag *samt i  
lagen om olycksfallsförsäkring för lant-  
bruksföretagare.*

## 115 §

*Uppgifter som hänför sig till företagshälso-  
vården för lantbruksföretagare*

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts  
uppgifter enligt 114 § 1 mom. 10 punkten  
är att:

5) bidra till att företagshälsovården för  
lantbruksföretagare är effektiv *och ge för-  
slag till utvecklande av verksamheten.*

*Denna lag träder i kraft den 1 januari  
2010.*

## 3.

**Lag****om ändring av 1 § i lagen om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut  
*ändras muutetaan* i lagen av den 22 december 2006 om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare (1281/2006) 1 § som följer:

*Gällande lydelse*

## 1 §

Lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) träder i kraft den 1 januari 2007. Den tillämpas från och med ikraftträdandet på sådan lantbruksföretagarverksamhet som avses i den. Åtgärder som verkställigheten av lagen om pension för lantbruksföretagare förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Är en person då lagen om pension för lantbruksföretagare träder i kraft försäkrad enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006) för samma arbete som enligt bestämmelsen om sambor i 5 § i lagen om pension för lantbruksföretagare borde försäkras i enlighet med lagen om pension för lantbruksföretagare, försäkras lantbruksföretagaren enligt lagen om pension för lantbruksföretagare från ingången av månaden efter den under vilken försäkringsansökan inkommit och fram till dess försäkras han eller hon enligt lagen om pension för arbetstagare.

Lagen om pension för lantbruksföretagare tillämpas också på sådan pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) som beviljats före den 1 januari 2007. Om de bestämmelser som gällde när lagarna om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (637/2003 och 893/2004) samt lagen om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (894/2004) trädde i kraft dock har iakttagits vid bestämmande av pension som beviljats före den 1 januari 2007, iakttas vad som föreskrivs i de nämnda lagarna.

*Föreslagen lydelse*

## 1 §

Lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) träder i kraft den 1 januari 2007. Den tillämpas från och med ikraftträdandet på sådan lantbruksföretagarverksamhet som avses i den. Åtgärder som verkställigheten av lagen om pension för lantbruksföretagare förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Är en person då lagen om pension för lantbruksföretagare träder i kraft försäkrad enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006) för samma arbete som enligt bestämmelsen om sambor i 5 § i lagen om pension för lantbruksföretagare borde försäkras i enlighet med lagen om pension för lantbruksföretagare, försäkras lantbruksföretagaren enligt lagen om pension för lantbruksföretagare från ingången av månaden efter den under vilken försäkringsansökan inkommit och fram till dess försäkras han eller hon enligt lagen om pension för arbetstagare.

Lagen om pension för lantbruksföretagare tillämpas också på sådan pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) som beviljats före den 1 januari 2007. Om de bestämmelser som gällde när lagarna om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (637/2003 och 893/2004) samt lagen om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (894/2004) trädde i kraft dock har iakttagits vid bestämmande av pension som beviljats före den 1 januari 2007, iakttas vad som föreskrivs i de nämnda lagarna.



*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

*Utöver vad som föreskrivs i 114 § 1 mom. 10 punkten i den nya lagen om pension för lantbruksföretagare skall Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kalenderåren 2007–2009 också fullgöra de uppgifter som hänförs till den i lagen om företagshälsovård (1383/2001) avsedda företagshälsovården för lantbruksföretagare och som det finns bestämmelser om i lagen om olycksfallförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981).*

\_\_\_\_\_

*Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.*

\_\_\_\_\_